

дали по-сетне неговия животъ. Неговитъ нещастия и крайна бедностъ били сподѣляни отъ жена му Констанца, сестра на първата му избраница Алоиза Веберъ. Младото семейство се установило въ Виена, гдето Моцартъ живѣлъ и работилъ до края на живота си.

Въпрѣки завистъта и прѣчките на безбройнитъ съперници, славата на „боговдѣхновения“ се разраствала всѣки день. Неговитъ произведения били изпълнявани по цѣла Европа, и навсѣкжде извиквали все сжщия възторгъ и удивление. Обаче, въпрѣки всичко, бедностъта на младото семейство била толкова голѣма, че тѣ не могли да задоволятъ най-обикновенитъ нужди на живота. Неговитъ надъ 740 творения, отъ които 19 литургии, 22 опери, 49 симфонии, 54 концерта, 65 сонати, 31 квартети и много, много други, които му спечелили безсмъртна слава, не могли да му спечелятъ срѣдства за по-сносенъ и по-човѣшки животъ. Отъ прекаленъ трудъ, голѣма сиромашия и непосилна борба съ завистниците, Моцартъ изхабилъ всичкитъ си сили и падналъ тежко боленъ. По това време въ Виена за първи пѣтъ се представляла неговата опера „Вълшебната флейта“.*)

Успѣхътъ билъ грамаденъ, а и приходитъ, които тя обещавала, сжщо били значителни. Но това дошло твърде късно... краятъ приближавалъ.

Чудниятъ майсторъ на още по-чуднитъ кристални, весели и красиви мелодии е въ силна треска. Отпадналъ и тѣломъ и духомъ, той е между живота и смъртъта. Есенната нощъ е мрачна и вѣтровита, студенъ дъждъ шибя по прозорцитъ. Догарящата свѣщъ едва освѣтява бедната стая и бледото лице на музиканта — вълшебникъ. Груби удари по вратата въ късната нощъ сепватъ младото семейство. Въ стаята влязя странна личностъ, съ добре маскирано лице и съ черно намѣтало на рамене.

*) По важнитъ опери на Моцарта сж: „Отвлечането отъ сарая“, „Сватбата на Фигаро“, „Донъ Жуанъ“ и „Вълшебната флейта“.